

Gods beloften gaan ons voorstellingsvermogen te boven 2 Samuël 7.1-11, 16; Lukas 1.26-38

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2011

Met Kerst, volgende week, vieren we dat Gods beloften vervuld zijn door de komst van Jezus Christus. Daarom is dit feest zo belangrijk voor ons.

Vandaag kijken we naar het hart van alle beloften die God aan Israël en aan de wereld heeft gegeven en die vervuld zijn in de komst van Jezus Christus.

Koning David ontving deze beloften via de profeet Nathan, toen David besloot dat hij een huis voor God wilde bouwen.

1. De belofte aan David en Israël

Heeft God eigenlijk wel een huis, een tempel, nodig?

Toen koning David besloot dat het tijd was om voor God een prachtig paleis te bouwen, zei God: "Nee!" De profeet Nathan moest David uitleggen waarom dat idee eigenlijk helemaal niet klopte. Nathan wil David ervan weerhouden een permanente tempel te bouwen en gebruikt daarvoor verschillende argumenten.

Het eerste argument is dat God Israël uit Egypte had bevrijd en vervolgens met Zijn volk was meegetrokken door de woestijn. Hij leidde hen onderweg. Waarom zou God dan nu ineens een huis nodig hebben? Israël werd gered terwijl God geen huis had. Waarom zou Hij er nu ineens één moeten hebben?

Het tweede argument is dat David zelf ook nooit een huis voor God nodig had gehad. God had David immers in alles gezegend en hem de overwinning gegeven op zijn vijanden, terwijl God geen vaste woonplaats op aarde had.

God was Degene die David had veranderd van een eenvoudige schaapherder in een machtige koning. En nu heeft God David heus niet nodig om Hem een handje te helpen door een huis te bouwen. Wij kunnen niets aan God toevoegen. Hij heeft alles wat Hij nodig heeft.

Heel bijzonder is dat God vervolgens tegen David zegt dat Hij juist voor David een huis zal bouwen. God heeft geen blijvend gebouw nodig dat wij voor Hem maken. Maar wij mensen hebben Zijn hulp wel nodig. Wij hebben Hem nodig om óns huis te bouwen.

God zegt tegen David dat Hij daadwerkelijk een huis voor hem zal bouwen:

Uw huis en uw koninkrijk zullen voor uw aangezicht voor eeuwig standhouden; uw troon zal voor eeuwig vaststaan. (2 Samuël 7:16)

Wat een geweldige uitspraak van God tegen koning David! Hij belooft Davids familie een eeuwig koninkrijk. Deze belofte werd werkelijk de basis van alle messiaanse verwachtingen in Israël. Dit is het hart van Gods beloften aan Israël.

Belangrijk om te benadrukken is dat deze belofte onvoorwaardelijk was. Gods gunst hing niet af van het feit of David of zijn nakomelingen aan bepaalde voorwaarden zouden voldoen.

Juist dit onvoorwaardelijke karakter gaf onder de Joden aanleiding tot de 'Davidische hoop': zelfs toen hun staat en hun tempel werden verwoest, bleef de verwachting bestaan dat God op een dag opnieuw een Koning uit het huis van David zou geven.

Sommige christenen vinden dat we profetieën uit het Oude Testament altijd zo letterlijk mogelijk moeten lezen. Wat er staat, moet precies zo gebeuren, omdat God het gezegd heeft.

Natuurlijk geloven wij dat Gods woorden volledig betrouwbaar zijn. Wat Hij zegt, is waar. Maar als we deze belofte aan David letterlijk zouden opvatten, alsof God vanaf dat moment verplicht was ervoor te zorgen dat Israël altijd een koning uit Davids familie zou hebben, dan krijgen we grote problemen.

Israël heeft namelijk al meer dan tweeduizend jaar geen koning meer op een troon in het land Israël. Het volk verloor zelfs eeuwenlang zijn land. Davids familie verloor de troon en het koninkrijk hield op te bestaan. De mensen die tegenwoordig Israël regeren, behoren niet tot het huis van David. En dat land is ook nog steeds geen echt paradijs.

Is God dan toch niet betrouwbaar? Of is onze manier van profetieën lezen — alsof het exacte voorspellingen zijn, zoals het vluchtschema van EgyptAir — misschien niet de juiste?

2. Jezus is Koning en Heere

Ongeveer duizend jaar nadat God deze prachtige beloften aan koning David had gegeven, toen Israël al eeuwenlang geen koning uit Davids koningshuis meer had en het land bezet werd door de Romeinen, werd onze Koning en Heere Jezus Christus geboren.

Een engel zei tegen de maagd Maria:

Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God de Heere zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen. (Lukas 1:32-33)

Zo vervult God Zijn beloften aan Israël.
Door Jezus Christus.

De belofte die de profeet Nathan ooit aan koning David gaf, wordt door de engel herhaald en toegepast op Jezus Christus.

Is de profetie die David hoorde dan toch letterlijk vervuld? Heeft God alleen duizend jaar gewacht?

Niet helemaal.

Om te beginnen was Jezus natuurlijk niet zomaar een zoon van David. Hij was ook de Zoon van God. Hij was veel meer dan een menselijke koning.

En als Israël verwachtte dat de Messias letterlijk op een troon in Jeruzalem zou zitten, zoals je uit de beloften aan David zou kunnen afleiden, dan is dat bij de komst van Jezus duidelijk niet gebeurd.

Misschien heeft David die woorden letterlijk opgevat. Misschien begreep ook Maria ze aanvankelijk letterlijk toen de engel met haar sprak.

Zelfs de discipelen deden er lang over voordat zij begrepen dat Jezus helemaal geen nationale of politieke leider van Israël zou worden.

Toen men Hem vroeg of Hij Koning van Israël zou zijn, zei Jezus zelfs nadrukkelijk dat Zijn Koninkrijk niet van deze wereld is.

De Messiasbelijdende Jood David Stern schrijft in zijn *Jewish New Testament Commentary* (Clarksville, 1992, p. 16) dat het eeuwige Koninkrijk waarover de engel spreekt, het Koninkrijk van God is:

Het verwijst niet naar een plaats of een tijd, maar naar een toestand waarin Gods heerschappij door de mensheid wordt erkend; een toestand waarin Gods beloften van een hersteld heelal, vrij van zonde en dood, vervuld worden of beginnen te worden vervuld.

Zelfs na Zijn opstanding waren de discipelen hierover nog in verwarring.

"Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?" vroegen zij.

Wat deed Jezus?

Hij zei eigenlijk: "Richt je niet op Jeruzalem, maar ga de wereld in. Win de harten van mensen voor Jezus Christus. Maak mensen tot Mijn discipelen en leer hen God te dienen."

Deze wereldwijde focus lag trouwens al besloten in Gods beloften aan David, want die verwezen terug naar Abraham.

Abraham was geroepen om een zegen te zijn voor alle volken. Dat was vanaf het begin Gods bedoeling met Zijn uitverkoren volk. Niet om een koninkrijk met grenzen, kanonnen, grenswachters en muren te zijn, maar een koninkrijk van priesters ten dienste van de hele wereld.

"Wees tot een zegen voor de wereld." Dat was Gods opdracht aan Abraham.

Daarom werd Israël geroepen.

Daarom werden koning David en zijn huis geroepen en gezegend.

Daarom kwam Jezus.

En zonder te overdrijven kunnen we zeggen dat Abraham, David en Israël inderdaad een geweldige zegen voor de wereld zijn geweest. De grootste zegen die denkbaar is, want immers, uit hen kwam de Messias voort, de Zoon van God.

Daarom mogen wij de kinderen van Israël tot op de dag van vandaag dankbaar zijn. Zij hebben aan de wereld gegeven wat de wereld het hardst nodig had: Jezus Christus, de Zoon van God.

3. Een eeuwig Koninkrijk

Toen Jezus kwam, konden veel concrete en tastbare profetieën uit vroeger tijden ineens niet meer zo letterlijk worden opgevat.

Want God gaf, ver boven ieders verwachting uit, veel meer dan welke profeet zich ooit had kunnen voorstellen.

God gaf Zichzelf. Hij werd Immanuel in Jezus Christus.
Jezus was niet zomaar een kind en ook niet zomaar een mens.

Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. (Lukas 1.32)

Jezus was volledig mens, maar tegelijkertijd ook de Zoon van God.

Daardoor werden al Gods beloften vervuld op een manier die elk menselijk voorstellingsvermogen te boven gaat.

De Koning van Israël kwam voor Israël, maar ook voor de hele wereld, zodat alle mensen door het geloof met God verzoend konden worden. En alle gelovigen werden nu onderdeel van Zijn verbondsvolk.

Petrus schrijft aan christenen — zowel Joden als mensen uit de andere volken — dat zij samen een koninkrijk vormen, een koninklijk priesterschap.

Wat ooit het bijzondere voorrecht van het volk Israël was, werd nu de zegen voor iedereen die vertrouwt op de Davidische Koning, de Zoon van God.

En Hij zit inderdaad op de troon van David.

Maar die troon staat in de hemel, waar Jezus regeert over het hele heelal.

Zo zijn ook Gods beloften aan Abraham vervuld. Volgens de Hebreeënbrief zag Abraham niet uit naar het aardse Jeruzalem, maar naar een hemelse stad, veel heerlijker en veel groter dan de aardse stad Jeruzalem.

Het Koninkrijk van Jezus is niet van deze wereld, maar eeuwig. Het is van een kwaliteit die alle verwachtingen overtreft.

Waar het Oude Testament spreekt over mensen die pas op honderdtwintigjarige leeftijd zouden sterven, heeft Jezus een Koninkrijk ingeluid waarin helemaal geen dood, verdriet of pijn meer zal zijn.

Waar het Oude Testament de blik richtte op een koninkrijk van Israël in het Midden-Oosten, openbaarde Jezus Gods volledige plan met deze wereld: hemel en aarde zullen volkomen één worden.

Waar Israël uitzag naar het herstel van de tempel, maakte Jezus duidelijk dat Hijzelf de volmaakte tempel is waarin God woont.

En als wij door het geloof in Christus zijn, zijn ook wij een woning van God.

Onze toekomstverwachting is een Koninkrijk waarin geen tempel meer nodig is, omdat God Zelf bij ons woont.

Immanuel.

Ik beloofde mijn dochttertje van drie jaar ooit een prachtige fiets. "Als je achttien wordt, krijg je van mij de mooiste fiets die er is."

Denkt u dat mijn dochter mij een leugenaar zou vinden als ik haar op haar achttiende geen fiets maar een prachtige auto zou geven?

Zou ze mij verwijten dat ik mijn belofte niet ben nagekomen?

Natuurlijk niet.

Dat is maar een voorbeeld trouwens. Ik geef mijn dochters geen auto's. Dat even voor alle duidelijkheid.

Conclusie

Houdt God Zich niet aan Zijn beloften?

Natuurlijk wel.

Hij geeft ons zelfs veel meer dan wij ooit hadden kunnen bedenken. Veel meer dan de letterlijke woorden van het Oude Testament konden laten vermoeden.

Zijn vrijgevigheid gaat alle maat te boven.

Wij kunnen Hem toch niet verwijten dat Hij veel guller is dan wij ooit hadden kunnen bedenken?

En dat alles werd werkelijkheid toen Jezus Christus geboren werd.

Wat een feest mogen wij volgende week vieren!

En uiteindelijk zal alles zijn hoogtepunt bereiken wanneer Hij terugkomt.

Dan komt Hij niet om een tempel in Jeruzalem te bewonen.

Wanneer Hij terugkomt, zal de heerlijkheid van God de hele aarde vervullen, van oost tot west en van noord tot zuid.

En Hij Zelf zal alles in allen zijn.

Onze Heere God.

Zijn goedheid en Zijn aanwezigheid zijn zo overvloedig, dat wij daar nu al iets van mogen ervaren.

+In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.